

KRAJSKÝ ÚŘAD
MORAVSKOSLEZSKÝ KRAJ
28. října 117, 702 18 Ostrava

Č.: MSK 132831/2022
Sp. zn.: DSH/25537/2022/Mič
067.1 V5
Vyřizuje: Mgr. Lucie Mičůchová
Odbor: Odbor dopravy
Telefon: 595 622 290
Fax: 595 622 126
E-mail: posta@msk.cz
Datum: 2022-11-28

Rozhodnutí

Krajský úřad Moravskoslezského kraje, odbor dopravy (dále „krajský úřad“), v přenesené působnosti na základě ust. § 67 odst. 1 písm. a) zákona č. 129/2000 Sb., o krajích (krajské zřízení), ve znění pozdějších předpisů, a podle ust. § 89 odst. 1 a 2 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále „správní řád“), na podkladě odvolání, které podal pan [redacted] trvale bytem [redacted] (dále „odvolatel“), přezkoumal rozhodnutí Magistrátu města Ostravy, odboru dopravně správních činností (dále „magistrát“), ze dne 15. 7. 2022, č. j. SMO/432958/22/DSČ/Pan, ve věci přestupku provozovatele podle ust. § 125f odst. 1 zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů (zákon o silničním provozu), ve znění pozdějších předpisů (dále „zákon o silničním provozu“), a rozhodl takto:

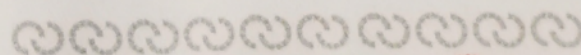
Podle ust. § 90 odst. 1 písm. a) správního řádu se rozhodnutí správního orgánu I. stupně **ruší a řízení** ve věci výše uvedeného přestupku provozovatele **se zastavuje**.

Odůvodnění

Krajský úřad vycházel ze spisové dokumentace správního orgánu I. stupně vedené pod sp. zn. S-SMO/705650/21/DSČ, zejména z napadeného rozhodnutí a z podaného odvolání.

Napadeným rozhodnutím uznal magistrát odvolatele vinným z přestupku podle ust. § 125f odst. 1 zákona o silničním provozu, jehož se měl dopustit tím, že jako provozovatel vozidla RZ: [redacted] v rozporu s ust. § 10 odst. 3 zákona o silničním provozu nezajistil, aby při užití tohoto vozidla na pozemní komunikaci byly dodržovány povinnosti řidiče a pravidla provozu na pozemních komunikacích stanovená zákonem o silničním provozu, když dne 28. 9. 2021 v 10:30 hodin porušil nezjištěný řidič motorovým vozidlem RZ: [redacted] pravidla provozu na pozemních komunikacích tím, že řídil motorové vozidlo v katastru obce Klimkovice v 347 km dálnice D1 – tunel Klimkovice, směr Brno, výjezd, pruh 1, kde je dopravním značením B 20a nejvyšší dovolená rychlost 60 km/h, nedovolenou rychlostí jízdy, kdy mu byla silničním rychloměrem Unicam VELOCITY4 naměřena průměrná rychlost 77 km/h, přičemž po odečtu možné odchylky měřicího zařízení (± 3 km/h do rychlosti 100 km/h, ± 3 % při rychlosti nad 100 km/h) jel rychlostí nejméně 74 km/h, čímž překročil nejvyšší dovolenou rychlost jízdy mimo obec.

Jednání vykazuje znaky přestupku podle ust. § 125c odst. 1 písm. f) bodu 4 zákona o silničním provozu v souvislosti s porušením ust. § 4 písm. c) zákona o silničním provozu v návaznosti na ust. § 6 odst. 2 přílohy

č. 3 vyhlášky Ministerstva dopravy č. 294/2015 Sb., kterou se provádějí pravidla provozu na pozemních komunikacích.

Odvolateli byla v souladu s ust. 125f odst. 4 zákona o silničním provozu uložena pokuta ve výši 1 500 Kč.

Podle ust. § 95 odst. 1 zákona č. 250/2016 Sb., o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich, ve znění pozdějších předpisů, se odvolateli uložila povinnost nahradit náklady řízení částkou ve výši 1 000 Kč, stanovenou ust. § 6 odst. 1 vyhlášky č. 520/2005 Sb., o rozsahu hotových výdajů a ušlého výtěžku, které správní orgán hradí jiným osobám, a o výši paušální částky nákladů řízení, ve znění vyhlášky č. 112/2017 Sb. Splatnost pokuty a nákladů řízení byla stanovena do 30 dnů ode dne nabytí právní moci napadeného rozhodnutí.

Předmětné rozhodnutí bylo doručeno odvolateli dne 15. 8. 2022.

Dne 25. 8. 2022 bylo magistrátu v zákonné patnáctidenní lhůtě doručeno včasné blanketní odvolání.

Správní orgán I. stupně proto odvolatele usnesením ze dne 31. 8. 2022 vyzval k doplnění odvolání ve lhůtě 5 pracovních dní ode dne doručení tohoto usnesení. Usnesení bylo odvolateli doručeno dne 9. 9. 2022 a dne 16. 9. 2022 podal odvolatel k poštovní přepravě doplněné odvolání, v němž namítal, že správní řízení bylo zahájeno v rozporu se zákonem. Správní orgán dostatečně nezjišťoval řidiče v době spáchání údajného přestupku, neboť jej obeslal pouze jednou, a když řidič na výzvu nereagoval, nečinil již správní orgán žádné další kroky a bez dalšího věc odložil a zahájil správní řízení s odvolatelem. Na podporu svého tvrzení uvedl odvolatel rozsudek Nejvyššího správního soudu č. j. 9 As 260/2018-21.

Krajský úřad přezkoumal soulad napadeného rozhodnutí a řízení, které rozhodnutí předcházelo, a v souladu s ust. § 50 odst. 4 správního řádu vyhodnotil všechny předložené podklady podle své úvahy, jednotlivě i ve vzájemné souvislosti, přičemž napadené rozhodnutí a jemu předcházející řízení přezkoumal jak v rozsahu námitek v odvolání, tak i z důvodu veřejného zájmu.

Procesní stránka věci:

Písemností ze dne 1. 10. 2021 byla správnímu orgánu I. stupně předána spisová dokumentace Policie ČR ve věci předmětného přestupku.

Písemností ze dne 3. 11. 2021 byl odvolatel vyzván k uhrazení určené částky ve výši 1 000 Kč ve lhůtě 15 dnů ode dne doručení výzvy, příp. k podání vysvětlení, přičemž měl odvolatel ve lhůtě 15 dnů od doručení této výzvy magistrátu písemně sdělit údaje o totožnosti řidiče, který skutečně vozidlo řídil v době spáchání přestupku (jméno, příjmení, datum narození a bydliště řidiče, příp. další známé kontaktní údaje, jako je e-mail, telefonní číslo nebo místo pracoviště osoby, která v uvedeném místě a čase řídila vozidlo). Předmětná výzva byla odvolateli doručena dne 15. 11. 2021.

Dne 8. 12. 2021 bylo správnímu orgánu I. stupně doručeno sdělení, ve kterém odvolatel uvedl, že řidičem vozidla byl [REDAKCE] (dále „sdělená osoba“).

Písemností ze dne 1. 12. 2021 byla sdělená osoba vyzvána k podání vysvětlení, přičemž z dodejky založené ve spisu vyplývá, že zásilka byla připravena k vyzvednutí od 6. 12. 2021, dne 16. 12. 2021 byla fikci doručena a dne 17. 12. 2021 byla vložena do schránky.

Usnesením ze dne 19. 1. 2022 správní orgán I. stupně odložil věc přestupku řidiče, neboť ve lhůtě 60 dnů ode dne přijetí oznámení o přestupku nezjistil skutečnosti odůvodňující zahájení řízení proti určité osobě.

Příkazem ze dne 9. 2. 2022 uznal magistrát odvolatele vinným z přestupku podle ust. § 125f odst. 1 zákona o silničním provozu. Předmětný příkaz byl odvolateli doručen dne 28. 2. 2022.

Dne 8. 3. 2022 podal odvolatel k poštovní přepravě včasný odpor proti příkazu, přičemž uvedl námitky totožné jako v odvolání.

Písemností ze dne 5. 5. 2022 byl odvolatel vyrozuměn o tom, že podáním odporu byl příkaz zrušen a je pokračováno v řízení. Současně byl odvolatel předvolán k ústnímu jednání na den 8. 6. 2022 ve 13:00 hodin a ve smyslu ust. § 36 odst. 3 správního řádu byl poučen o možnosti seznámení se s podklady pro vydání rozhodnutí před jeho vydáním a vyjádření se k nim. Daná písemnost byla doručena odvolateli dne 20. 5. 2022. Z protokolu o ústním jednání ze dne 8. 6. 2022 vyplynulo, že se odvolatel k tomuto ústnímu jednání nedostavil.

Následně dne 15. 7. 2022 vyhotovil správní orgán I. stupně nyní napadené rozhodnutí, kterým uznal odvolatele vinným z přestupku podle ust. § 125f odst. 1 zákona o silničním provozu.

Odvolací správní orgán konstatuje, že s ohledem na vývoj judikatury Nejvyššího správního soudu nelze šetření řidiče, které provedl správní orgán I. stupně, považovat za dostatečné co se týče učinění nezbytných kroků ke zjištění řidiče vozidla.

Odvolací správní orgán se odkazuje například na rozsudek Nejvyššího správního soudu č. j. 2 As 293/2018 ze dne 29. 5. 2020, který rozšířil pojem nezbytných kroků na zjišťování dalších údajů, které mohou vést ke zjištění řidiče vozidla: „*Jako další nezbytný krok v projednávaném případě, který měl magistrát učinit, se, s ohledem na výše uvedené okolnosti případu, jeví vyžádání smlouvy o nájmu, případně dalších informací, kterými žalobkyně o osobě možného přestupce disponovala. Magistrát ze smlouvy a dalších dat totiž mohl zjistit další skutečnosti, např. jiné kontaktní údaje, které jdou již nad povinnost provozovatele vozidla k uvedení totožnosti řidiče (např. další adresu označeného řidiče, jeho elektronickou adresu či telefonní kontakt), na nichž mohl magistrát sděleného řidiče kontaktovat.*“

Dále lze odkázat rovněž na (odvolatelem uváděný) rozsudek Nejvyššího správního soudu č. j. 9 As 260/2018 ze dne 13. 1. 2020, kde Nejvyšší správní soud konstatoval: „*Jestliže provozovatel vozidla označí za řidiče osobu, k níž sdělí dostatečné údaje, a věrohodně tvrdí, že dané vozidlo mohla tato osoba řídit, bude mít správní orgán zpravidla dostatek indicií k tomu, aby se pokusil nalézt pachatele přestupku. Není naplněním nezbytných kroků ke zjištění pachatele přestupku ve smyslu § 125f odst. 4 písm. a) zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích (ve znění účinném do 30. 6. 2017), pouze jediné doručení předvolání k podání vysvětlení, na něž označená osoba nereaguje, ale správní orgán musí učinit další smysluplný úkon směřující ke zjištění pachatele (např. předvedení dotčené osoby či ověření její aktuální adresy v příslušných registrech)...Správním orgánům nic nebránilo, aby s ohledem na daný skutkový stav využily všech přípustných procesních nástrojů (včetně uložení pořádkové pokuty) a kontaktovaly označeného řidiče opakovaně, případně s přihlédnutím k dostupným důkazům rovnou zahájily řízení o podezření ze spáchání přestupku.*“

Obdobné úvahy obsahuje také rozsudek Nejvyššího správního soudu č. j. 2 As 346/2018 ze dne 9. 10. 2019: „*V druhém případě se pak jedná o kategorii provozovatelů vozidla, kteří (shodně jako v nyní projednávané věci) správnímu orgánu poskytnou dostatečné množství identifikačních údajů, na jejichž základě správní orgán sděleného řidiče vyzve k podání vysvětlení. Pakliže tento nikterak nereaguje, je třeba zohlednit další skutkové okolnosti, aby bylo možné uzavřít, zdali byla činnost ze strany správního orgánu dostatečná a představovala tak provedení nezbytných úkonů. Především je třeba velmi důsledně odlišovat případy, které prokazatelně naplňují znaky obstrukčního jednání ze strany provozovatele vozidla, resp. jeho opakovaně takto jednajících zástupců...Za situace, kdy se nejednalo o obstrukční chování provozovatele vozidla, a probuje Nejvyšší správní soud posouzení krajského soudu, že odložení přestupkové věci dle § 66 odst. 3 písm. g) zákona o přestupcích bylo předčasné, neboť prvostupňový správní orgán neučinil nezbytné kroky*

ke zjištění pachatele přestupku, resp. jich neprovedl dostatečné množství, protože nebyla splněna podmínka § 125f odst. 4 písm. a) zákona o silničním provozu. Prvostupňový správní orgán měl k dispozici dostatek konkrétních identifikačních údajů sdělené osoby; pakliže jejich pravdivost nevyločil lustrací sděleného řidiče v centrálním registru obyvatel, nebylo na místě ihned při (teprve) první obtíži s doručováním zanechat všech dalších kroků a bez dalšího přistoupit k odložení věci."

V tomto případě odvolatel uvedl konkrétní osobu včetně jejího jména, příjmení, data narození a bydliště. V registru obyvatel správní orgán I. stupně ztotožnil tohoto sděleného řidiče jako osobu, která skutečně existuje a její trvalý pobyt odpovídá údajům, které poskytl odvolatel. Bylo vyloučeno, že by se jednalo o osobu fiktivní, naopak odvolatel poskytl potřebnou součinnost. Správní orgán I. stupně měl odvolatele po prvním pokusu o doručení předvolání o podání vysvětlení vyzvat, zda nedisponuje ještě jinými údaji o sdělené osobě, než dosud správnímu orgánu I. stupně poskytl, případně učinit další smysluplný úkon směřující ke zjištění pachatele přestupku (např. opětovné doručení výzvy k podání vysvětlení, příp. předvedení dotčené osoby).

Je potřeba shrnout, že je nutné v každém individuálním případě hodnotit naplnění nezbytných kroků ke zjištění pachatele přestupku, které jsou nutnou podmínkou pro zahájení řízení s provozovatelem vozidla dle okolností daného případu. S ohledem na výše uvedenou judikaturu Nejvyššího správního soudu i s přihlédnutím ke konkrétním okolnostem případu nelze mít za to, že podmínka učinění nezbytných kroků ke zjištění pachatele přestupku byla naplněna.

S ohledem na ust. § 125g zákona o silničním provozu, které stanoví, že je-li zahájeno řízení s provozovatelem vozidla o přestupku podle ust. § 125f odst. 1 zákona o silničním provozu, nelze se již vrátit k přestupku údajného řidiče, pokud se jedná o stejné porušení povinností v silničním provozu, musel odvolací správní orgán napadené rozhodnutí zrušit a řízení o přestupku zastavit, jak je uvedeno ve výroku tohoto rozhodnutí.

Poučení

Proti tomuto rozhodnutí se nelze dále odvolat (§ 91 odst. 1 správního řádu).

Mgr. Lucie Mlčůchová
právník oddělení dopravně správních agend
odbor dopravy

Rozdělovník

Účastníci řízení: [REDACTED]
Dotčené orgány: Magistrát města Ostravy